

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Α.Κ.Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Α.Κ.Ε. - ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 24/11/2016

Σέρρες, 22/11/2016

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛΛ, συνεχίζοντας την πολιτική των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων, ετοιμάζεται να προσυπογράψει, με διαδικασίες μάλιστα εξπρές, ένα νέο πακέτο αντιλαϊκών μέτρων, προκειμένου να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση του 3ου Μνημονίου. Στον πυρήνα των αντιλαϊκών μέτρων αυτή τη φορά βρίσκονται οι εργασιακές σχέσεις τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στο δημόσιο τομέα.

Η ψήφιση των μέτρων της δεύτερης αξιολόγησης θα οδηγήσει στην ακόμη μεγαλύτερη υποτίμηση της εργασίας και στην de facto νομιμοποίηση της εργασιακής ζούγκλας των ελαστικών σχέσεων εργασίας, της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, των μαζικών απολύσεων και της υπερεκμετάλλευσης του κόσμου της εργασίας. Αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά ότι κάθε κύκλος «αξιολόγησης του μνημονιακού προγράμματος» προβλέπει και νέα αντιλαϊκά μέτρα, ότι η έξοδος από το 3ο μνημόνιο είναι απλώς η ...είσοδος στο 4ο, σε μια συνεχή πορεία επιδείνωσης των όρων εργασίας.

Ειδικότερα, για το δημόσιο τομέα το κουαρτέτο απαιτεί τη θεσμοθέτηση ενός μόνιμου μηχανισμού απολύσεων, αφού κατά τη γνώμη τους «το ελληνικό δημόσιο έμεινε απυρόβλητο για ψηφοθηρικούς λόγους».

Είναι χαρακτηριστικό ότι η συζήτηση για 20.000 διορισμούς εκπαιδευτικών που προέβαλε, επικοινωνιακά, η προηγούμενη ηγεσία του υπουργείου Παιδείας μετατράπηκε στην πορεία προς το κλείσιμο της συμφωνίας σε απολύσεις εκπαιδευτικών μετά από αξιολόγηση. Καθόλου τυχαία, η νέα ηγεσία του υπουργείου Παιδείας ξεκίνησε τη θητεία της, όχι με την υπόσχεση διορισμών, αλλά δηλώνοντας ότι “δεν θα πρέπει να φοβόμαστε τη λέξη αξιολόγηση” ευθυγραμμιζόμενη πλήρως με την πολιτική γραμμή των “δανειστών”. Έχουν μάλιστα το θράσος μετά τη δραστική μείωση των μισθών μας κατά 40%, να μιλούν για νέα μείωση του αφορολόγητου στα 5.000 ευρώ και για κατάργηση όλων των επιδομάτων (βλέπε επίδομα προβληματικών περιοχών).

Η κυβέρνηση κινείται επί της ουσίας με στόχο τον μετασχηματισμό των κοινωνικών λειτουργιών του δημοσίου, με βάση τις αρχές του επιχειρηματικού μανάτζμεντ : ελαστικές εργασιακές σχέσεις, αποτίμηση στη βάση προκαθορισμένων αγοραίων στόχων, διαρκής μείωση των δημόσιων δαπανών, ιδιωτικοποίηση, λειτουργία των ίδιων των δημόσιων υπηρεσιών με όρους αγοράς και επιχείρησης.

Στην ίδια κατεύθυνση, η αλλαγή του συνδικαλιστικού νόμου δεν χτυπάει απλά τα προνόμια “κάποιων επαγγελματιών συνδικαλιστών”, όπως ισχυρίζεται ο νεοφιλελεύθερος λαϊκισμός των διάφορων φυλλάδων, αλλά επιδιώκει να τσακίσει την προοπτική κάθε συλλογικής αντίστασης και πάλης των εργαζομένων.

Το «τριετές πλάνο» για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης που θα ανακοινώσει εντός των ημερών, όπως δηλώνει, δεν είναι τίποτε άλλο παρά αυτά που αποτυπώθηκαν στα πορίσματα του διαλόγου, με τη βοήθεια του τρίτου μνημονίου και του ΟΟΣΑ, και που με ακρίβεια χειρουργική βάζουν στόχους και χρονοδιαγράμματα για όλα: από την ψευδεπίγραφη αυτονομία της σχολικής μονάδας και την αξιολόγηση, μέχρι την αναζήτηση οικονομικών πόρων για τη λειτουργία των σχολείων και την ανάδειξη των «καλών πρακτικών».

Και όλα αυτά στο έδαφος ενός σχολείου που στενάζει κάτω από τις συνέπειες της εφαρμογής των μνημονίων και των συντηρητικών αναδιαρθρώσεων και των υπουργικών αποφάσεων της άνοιξης και του καλοκαιριού για τα δήθεν «ενιαία» δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία. Με χιλιάδες αναπληρωτές συναδέλφους να μένουν ακόμα χωρίς δουλειά, αφού ο «κόφτης» των υπουργικών αποφάσεων για τα νηπιαγωγεία και τα δημοτικά λειτούργησε αρκούντως αποτελεσματικά. Με ολοήμερα τμήματα που δουλεύουν όπως-όπως, με τμήματα ένταξης που ακόμα περιμένουν να στελεχωθούν, με δασκάλους παράλληλης στήριξης να ζουν παράλληλες ζωές ανάμεσα σε τρία ή τέσσερα σχολεία. Με άρνηση της κυβέρνησης να εντάξει τα προσφυγόπουλα στο πρωινό σχολείο, εγκλωβίζοντάς τα στα στρατόπεδα ή σε απογευματινές δομές με αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου – εκπαίδευση με το κομμάτι, ζωή με το κομμάτι.

Και το ερώτημα γεννιέται αμείλικτο: Πόσο ακόμα θα τους παρακολουθούμε ακίνητοι και αμήχανοι να κλέβουν τις ζωές μας; Πόσο ακόμα θα τους επιτρέπουμε να ισχυρίζονται ότι «δεν υπάρχει άλλος δρόμος»;

Για όλους τους παραπάνω λόγους, η απεργιακή κινητοποίηση στις 24 Νοέμβρη πρέπει να πάρει πανεργατικά-παλλαϊκά χαρακτηριστικά, να αποτελέσει την αφετηρία συλλογικών αγώνων για την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής κυβέρνησης -Ε.Ε - ΔΝΤ. Ο αγωνιστικός και απεργιακός σχεδιασμός δεν είναι δυνατόν να καταλήγει σε κορύφωση με γενική απεργία εκ των υστέρων, μετά τις 5 Δεκέμβρη, ημερομηνία όπου κυβέρνηση και δανειστές σχεδιάζουν να ολοκληρώσουν αυτόν τον κύκλο επίθεσης.

Ήρθε η ώρα να πάρουν μια ηχηρή απάντηση . Ο κόσμος της εργασίας να βγει ξανά στο προσκήνιο, χωρίς τις αυταπάτες πλέον της κυβερνητικής διαχείρισης. Να βασιστούμε στις δικές μας δυνατότητες, στη δύναμη των συλλογικών αγώνων μας. Καλούμε όλα τα σωματεία και τις ομοσπονδίες να μετατρέψουν την απεργία στις 24 Νοέμβρη σε γενική πανεργατική απεργία.

Όλοι και όλες στον απεργιακό αγώνα, όλοι στην απεργιακή συγκέντρωση των συλλόγων και σωματείων την Πέμπτη 24 Νοέμβρη στις 11.00 πμ στο Εργατικό Κέντρο Σερρών.

A.K.E. – ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

(για ένα ανεξάρτητο, αυτόνομο συνδικαλιστικό κίνημα)